

הרשעים בסופם הולכים לניהם

כִּי מָקֵרֶה אֶחָד לְכָל וְגַם לְבָנֵי הָאָדָם מְלָא רֹע (בגין דא) וְחוֹלְלוֹת בְּלֹבֶבֶם בְּחַיֵּיהֶם. שְׁטוֹתָא תְּקִיעַ בְּלִבְיָהוּ זֹהַי השטוות שתקוועה לבבם שם אומרים שמקירה אחד לכל, ואינון מchosseri מהימנותא, וליית לוון חולקא בקודשא בריך הוא, ובאיינו בני מהימנותא, לאו בעלמא דין, ולא בעלמא ראתי והם הרשעים המוסרי אמונה שאין להם חלק בקב"ה ולא בין אלו שהם בני אמונה לא בעולם זהה ולא בעולם הבא, **הַקָּדָשָׁה** הוא דבתיב זה מש"ב, (קהלת ט) **וְאַחֲרָיו אֶל הַמְּתִים** כי בסופם הם הולכים לגיהנם יחד עם כל הרשעים הנקרים מעתם כי מאחר שהם הלו כו אחר הרע ולמדו ממן סופם שאובדים יחד עמו (יהל אור).

יש הבטחה לכל אלו הבוחרים בחיים שם יוכו לחיים הנצחים
שבעולם הבא

תְּאַחֲזֵי, קדשא בריך הוא אזהר לבני עלמא ואמר,
(דברים ל) **וּבְחִרְתָּ בְּחִים לְמַעַן תְּחִיָּה,** (בهائي עלמא, ובעלמא דאמרי) **וְחִיָּן דְּהַזָּא עַלְמָא נִגְהֹג** בא וראה שהקב"ה הוזיר את בני העולם ואמר להם ובחרת וכו' דהיאנו שהם החיים הנצחים של העולם הבא. **אִינּוֹן חִיִּיבֵין** מchosseri מהימנותא מאי קא אמרי אולם אלו הרשעים מה הם אומרים. (קהלת ט) **כִּי מַיְּאַשְׁר יִבְחַר וְגַוּ.** **אַפְּ עַל גַּב דִּיבְחַר**

בר נש בַּהֲאי עַלְמָא (ס"א בההוא עולם) **בִּמְהָ דָא מֵר,** לאו הוא כלום שאפילו שיבחר האדם בחיים הנצחיים של העולם הבא כמו שכותוב 'בחירה בחיים' בכל זאת לא יצא לו כלום מזה מאחר שלא קיים ונמצא כלל העולם הבא, **דָהָא מִסְרָא דָא בִּידָנָא** ולכן אמר על כך שלמה שיש בידנו מסורת, (קהלת ט) **אֶל בְּלַחְיִים יִשְׁבְּטָהּ** כי יש הבטחה לכל אלו הבוחרים בחיים שהם יזכו לחיים הנצחיים שבעולם הבא, **וּמִסְרָא דָא בִּידִיְהוּ** אולם המסורת שהכופרים אומרים שנמסר בידם הוא מש"ב, (קהלת ט) **כִּי לְכֹלֶב חַי הַזָּא טֹב מִן הַאֲרִיה הַמְּתָה.** **הַיְד יְהָא לֹזֶן חַיִן בַּהֲזָא עַלְמָא** ומשום כך הם אומרים איך יהיה לנו חיים באותו עולם של העולם הבא ולכן הם בוחרים בהבלי העולם הזה. **וְעַל דָּא זֶה רָע וְדָא,** **דָלָא יַדְרוּן בְּמַלְבָּא עַלְלָא,** **וְלָא יְהָא לֹזֶן חַוְלָקָא בִּיהְ** ועליהם אמר שלמה 'זה רע' בודאי מאחר שהם לא יזכו לדור עם המלך העליון בעולם הבא ולא יהיה להם חלק בו.

שלמה המלך בא גם לגלות על אותם הרשעים שהם מחוסרי אמונה **וְאֶף עַל גֵּב דְּכָל הַגִּי קָרְאִי תְּשִׁבָּח סְמִיכָּיו לְחֶבְדִּיא** **בְּמַלְיָן אַחֲרָנִין** ואפילו שכלל אלו הפטוקים תמצוא סימוכין ודרשות שאומרים החברים באופנים אחרים, **אָבָל וְדָא שְׁלָמָה קָא אָתָא** **לְגַלְּאָה עַל אִינּוֹן חַיְבָּין מְחוֹסְרִי מִהִמְנוֹתָא** באמת שלמה המלך בא גם לגלות על אותם הרשעים שהם מחוסרי אמונה, **דְּלִית לֹזֶן חַוְלָקָא**

בְּקוֹדֶשׁ שָׂא בְּרִיךְ הוּא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאַתִּי שאין להם חלק בקב"ה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

מי שאינו עושה את שליחותו כראוי הוא נקרא בסיל כמו המרגלים שהתחייבו בנפשם בעזה"ז ובעה"ב

אמרו ליה, **תַּبִּיעַ דְּגַתְּחַבֵּר בְּהַדָּךְ וְתַזְוֵיל בְּהַדָּךְ** אמרו לו רבינו ייסא ורבינו חזקיה לאותו האדם רצונך שנתחבר עמר ותכל עמו. **אמר** להו, אי **עֲבִידָנָא הַכִּי**, **אוֹרִיתָא יִקְרֵי עַלִּי בְּסִיל**, ולא **עַזְּדָא דָאַתְּחִיבָנָא בְּנֶפֶשׁ שָׁאִ** אמר להם אותו האדם שם אני העשה בן התורה תקרא עלי בסיל ולא זו בלבד אלא שאני אחיב בנפשי. **אמרו** ליה **לְמַה** ושאלו אותו החברים למה אתה אומר כן. **אמר** לוז **דָחָא** **שְׁלִיחָה אֲנָא, וִשְׁדָרוֹ לִי בְּשְׁלִיחָה תָּא,** **וּשְׁלָמָה מַלְכָא** **אָמֵר** השיב להם אותו האדם שאני שליח ושלחו אותו באיזו שליחות מסויימת והרי שלמה המלך אמר, (משלוי בו) **מִקְצָה רְגָלִים חָמֵס שְׁתָה שְׁלִיחָה** **דָבָרִים בִּיד בְּסִיל** מי שאינו עושה את שליחותו כראוי הוא נקרא בסיל ומושום כך הוא לא רצה ללבת עימם ולבטל את שליחותו בכדי שהוא לא יקרא בסיל. **תָא** **חוּי, מְرָגְלִים עַל דָלָא אֲשַׁתְּכָהוּ בְנִי מַהְיָמָנוֹתָא וּשְׁלוֹחָי** **מַהְיָמָנוֹתָא, אֲתָחִיבָו בְּנֶפֶשׁ יְהוָה בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא** **דָאַתִּי** כי באו ותראו בעניין המרגלים שבגלל שהם לא נמצאו בני האמונה ושליחים

נאמנים لكنם התחייבו בנפשם בעולם הזה ובעולם הבא [כח]. **נשך לוז, ואזל ליה** ואז אוטו האדם נישק אותם והלך לדרךו.

האיש התבדר כרבי חגי שנשלח מבבל כדי לדעת סודות מרשב'י **אזל רבי חזקיה ורבי ייסא**, עד דהוו **אלו פגעו באינון בני נשא** הלכו לדרךם רבי חזקיה ורבי ייסא ובעוד שהם היו הולכים הם פגשו בכמה בני אדם. **שאילו רבי חזקיה ורבי ייסא עלייה, אמרו מה שמיה דההוא בר נש** ושאלו רבי חזקיה ורבי ייסא על אותו אדם שהלך עימיהם מה השם שלו. **אמרו, רבי חגי הוא, וחברא דבין חבריא הוא** השיבו להם אותם האנשים שהוא רבי חגי והוא חבר בין החברים, ושדרו ליה חבריא דבבל, **למנדע מלין מרבי שמעון בן יוחאי ושאר חבריא** ושלחו אותו החברים שבבבל בכדי לדעת סודות מרשב'י ומשאר החברים. **אמר רבי ייסא, זדא דא הוא רבי חגי, דכל يومיו לא בעא לאחיזאה גרמיה** במה **ידיע** ודאי הוא רבי חגי שבכל ימי הוא לא רצה להראות את עצמו במה שהוא יודע, **על זדא אמר לנו דהא בריה זכה ליה באורייתא** ומושום כך הוא אמר לנו שזה הבן שלו הוא זה שזכה אותו בתורה, **בגין דאמר**

[כח] כראתה בסנהדרין דף קה עמוד א'

לפני הי' יומתו - בעולם הזה, במגפה - לעולם מרגלים אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר הבא. וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה

הילמוד היומי

לע"ג רבי שמעון בן גוחר ז"ל